

«Шевченківський березень» у Центральній бібліотеці ім. Т.Г.Шевченка для дітей м.Києва

17.03.2015 р. в Центральній бібліотеці ім. Т.Г.Шевченка м. Києва відбувся черговий захід «Шевченківського березня» – серії зустрічей, лекцій, читань, тематичних виставок, зорганізованих співробітниками бібліотеки на відзначення 201-ої річниці від дня народження Великого Кобзаря. На початку зустрічі юним читачам бібліотеки — учням 4-А та 4-Б класів спеціалізованої школи № 41 — була представлена **книжкова виставка «Шевченкове слово у серці живе»**.

Її читачів було запрошено на літературне знайомство під назвою «Великі історії про малого Тараса», яке проводив науковий співробітник відділу української філології Науково-дослідного інституту українознавства

Олександр Хоменко.

Специфіка цієї зустрічі полягала в тому, що на неї прийшли учні саме молодших класів, які лише розпочинають свою мандрівку у великий і захоплюючий світ української літератури та найбільшого її поетичного генія – Тараса Шевченка. У спілкуванні з ними, отже, потрібно знайти особливий «формат» подачі матеріалу, у якому наголос робиться не на інформаційну повноту, а на емоційність викладу, на здатність розповісти про складні й глибинні речі притаманною дітям «мовою серця», яка постає такою суголосною поетичному світу «Кобзаря» – книги, що в ній найповніше у світовому письменстві втілену людську мрію про «світ правди».

Розмова зі школярами розпочалась із Шевченкового слова: виявляється, що діти вже знають напам'ять чимало його віршів – «Заповіт», «Садок вишневий коло хати», «Мені тринадцятий минало», «На панщині пшеницю жала», «І золотої, й дорогої» по-особливому широко й зворушливо звучали в устах дітей того ж віку, що й малий Тарас, коли він робив «маленьку книжечку» та «списував Сковороду». Хоменко О. не один рік досліджує факти з життя і творчості Великого Кобзаря і розповів дітям багато цікавих історій про те, якою дитиною був Тарас, про його побут, смаки, вподобання. Певно, тому з таким зацікавленням вони і слухали розповідь про залізні стовпи, які поет шукав у

дитинстві, про його мандри чумацькою валкою степами південної України, про перше дитяче ще кохання, чисту пам'ять про яке Шевченко проніс через усе своє життя, про його спроби навчитися малюванню, про дивовижну любов до народної пісні.

Наступним етапом зустрічі став **перегляд «пластилінового» мультфільму «Садок вишневий коло хати»**

по однойменному твору

Шевченка. Наприкінці зустрічі Олександр Хоменко продемонстрував ще одну дитячу роботу — це

Кобзар, який

склали діти Шевченкового краю.

Осягнення Шевченка таке ж безмежне, як і осягнення України, і діти зробили на цьому шляху кілька перших кроків. Зрештою, всі шляхи починаються саме так – із кількох кроків...

Олександр Хоменко, науковий співробітник відділу української філології НДІУ

